

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Cobzac Elena și Boico Victor

judecând fără citarea părților, recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2018, în cauza penală privind-l pe

Pîrău Teodor xxxxx, născut la xxxxx,
originar din xxxxx și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.09.2017 – 17.10.2017;

Instanța de apel: 14.11.2017 – 08.02.2018;

Instanța de recurs: 28.05.2018 – 25.09.2018.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 17 octombrie 2017, adoptată în procedură simplificată prevăzută la art.364¹ Cod de procedură penală, Pârău Teodor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 2 700 (două mii șapte sute) unități convenționale, ce constituie suma de 54 000 lei.

A fost respinsă solicitarea procurorului privind dispunerea confiscării speciale în conformitate cu art.106 Cod penal, a sumei de 600 Euro din contul inculpatului Pârău Teodor.

De asemenea, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată, cererea procurorului cu privire la încasarea din contul inculpatului Pârău Teodor, a cheltuielilor judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *in fapt*, a constatat că Pârău Teodor acționând intenționat și din interes material, în luna octombrie a anului 2016, susținând că împreună cu cet. Bulgari Anatolie are influență asupra angajaților din cadrul DIT și CCA mun. Chișinău a ÎS „CRIS Registru”, care în conformitate cu prevederile art.123

Cod penal întrunesc calitățile de persoane publice, în atribuțiile de serviciu ale cărora intră obligația de calificare a conducătorilor auto, de examinare a cunoștințelor teoretice și practice în domeniul (circulației rutiere în cadrul examenelor pentru obținerea permisului de conducere auto și, respectiv, eliberarea permiselor de conducere auto, în scopul de a-i determina pe aceștia să evalueze pozitiv cunoștințele în cadrul examenelor practice ce urmează să le susțină Guja Cristina și soțul ei, Guja Stanislav, și respectiv să le elibereze permisele de conducere auto solicitate, personal a pretins pentru sine și pentru Bulgari Anatolie de la Guja Cristina mijloace bănești ce nu i se cuvin în sumă de 1 200 euro echivalentul a 26 347 lei.

Astfel, în scopul realizării intențiilor sale criminale, în una din zilele de la sfârșitul lunii octombrie a anului 2016, Pîrău Teodor, susținând în continuare că împreună cu Bulgari Anatolie are influență asupra angajaților din cadrul DIT și CCA mun. Chișinău a ÎS „CRIS Registru”, care urmează să aprecieze cunoștințele teoretice și practice ale cet. Guja Cristina și Guja Stanislav în cadrul examenului pe care urmează să-l susțină ultimii, pentru obținerea permisului de conducere, a pretins și a primit personal de la Guja Cristina, în municipiul Chișinău în preajma DIT și CCA mun. Chișinău a ÎS „CRIS Registru” situat pe str. Salcânilor 28 sectorul Botanica mun. Chișinău, pentru sine și Bulgari Anatolie suma de 1 200 euro, iar ulterior, la sfârșitul lunii octombrie 2016 a transmis lui Bulgari Anatolie, în mun. Chișinău pe str. Vadul lui Vodă sectorul Ciocana în preajma unei stații de alimentare PECO, suma de 600 euro echivalent a 13 173,5 lei din suma de 1 200 euro pe care a primit-o de la Guja Cristina, pretinși de către ultimul, sub pretextul ca acesta să-i transmită, în scopul realizării influenței promise, angajaților DIT și CCA mun. Chișinău a IS „CRIS Registru”, pentru ca aceștia să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale și în rezultat să evalueze pozitiv cunoștințele în cadrul examenelor practice ce urmează să le susțină Guja Cristina și soțul ei, Guja Stanislav.

În drept, primă instanță a calificat inculpatului Pîrău Teodor în baza art.326 alin.(2) lit. b) Cod penal, și anume trafic de influență: pretinderea, acceptarea și primirea personală de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, acțiuni săvârșite de două persoane.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia și rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia lui Pîrău Teodor să-i fie stabilită pedeapsa complementară în baza art.65 Cod penal, privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în cadrul MAI pe un termen de 3 (trei) ani. A confiscat de la inculpatul Pîrău Teodor suma de 600 euro, cu trecerea forțată și gratuită a mijloacelor bănești nominalizate în folosința și proprietatea statului. A dispune încasarea de la Pîrău Teodor în folosul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 2 258 lei.

În susținerea apelului, procurorul a invocat că nu este de acord cu pedeapsa stabilită sub formă de amendă în mărime de 2 700 u.c. (54 000 lei), fără privarea de dreptul de a ocupa funcții publice.

Totodată, acuzarea a menționat în recurs că, inculpatul, la momentul comiterii infracțiunii, activa în funcție de agent operativ BPDS Fulger al MAI, fiind persoană care deține funcție publică.

De asemenea, apelantul a punctat faptul că, în conformitate cu art.65 Cod penal, la individualizarea pedepsei în speța dată, instanța de judecată urma să aplice în privința lui Pîrău Teodor pedeapsa complementară obligatorie. La momentul comiterii infracțiunii inculpatul deținea funcția de agent operativ în cadrul BPDS al MAI, fiind persoană publică, iar caracterul infracțiunii comise de către acesta în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu și anume cel de cupiditate, de a intra în posesia unei recompense ce nu i se cuvine pentru a determina alte persoane publice din cadrul DIT CCA mun. Chișinău să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcțiilor sale, a adus atingere imaginii MAI. Având în vedere împrejurările expuse, ținând cont de pericolul social al infracțiunii date, că este o infracțiune conexasă corupției, care se atribuie la categoria celor care implică funcția publică, reieșind din circumstanțele relatate, precum și faptul că prin aceste acțiuni infracționale inculpatul a adus atingere gravă imaginii MAI al Republicii Moldova, cazul fiind mediatizat, astfel că toate acestea luate în ansamblu stabilesc necesitatea aplicării de către instanța de judecată a pedepsei complementare, privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumite activități, în baza art. 65 Cod penal.

În altă ordine de idei, apelantul a mai menționat faptul că prin sentința contestată instanța a respins ca neîntemeiată solicitarea acuzatorului de stat cu privire la dispunerea confiscării speciale în conformitate cu art.106 Cod penal, din motiv că potrivit recipisei din 07.09.2017 Pîrău Teodor a restituit suma de 600 euro denunțatorului Guja Cristina. Prima instanță eronat a punctat că solicitarea procurorului nu poate fi admisă din motiv că suma de 600 euro nu a fost recunoscută în cadrul cauzei penale ca corp delict.

Prin urmare, în cazul dat, stabilind faptul că condamnatul Pîrău Teodor la momentul reținerii nu mai deținea mijloacele bănești dobândite ilicit ca rezultat al comiterii infracțiunii de trafic de influență și deoarece denunțatorul Guja Cristina a dat banii lui Pîrău Teodor urmărind un avantaj criminal, instanța de judecată urma să dispună confiscarea de la Pîrău Teodor a banilor primiți de la Guja Cristina în sumă totală de 600 euro.

În speță, instanța de judecată a respins solicitarea de încasare de la condamnatul Pîrău Teodor a cheltuielilor suportate de stat în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală și care urmează a fi plătite din contul inculpatului în sumă totală de 2 258 lei. Pentru a respinge solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare, instanța eronat a concluzionat, că de către condamnat pot fi compensate cheltuielile judiciare suportate de către martori, partea vătămată, partea

civilă, asistenții procedurali, interpreți, traducători, experți, specialiști, reprezentanții legali ai părții vătămate și ai părții civile, iar celelalte cheltuieli judiciare se plătesc din sumele alocate de stat.

În concluzie, apelantul a indicat că poziția instanței este una greșită, legea fiind interpretată și aplicată incorect, instanța de judecată nu a luat în considerație prevederile art.229 alin.(2) Cod de procedură penală, care stipulează, că cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2018, apelul procurorului a fost respins ca fiind nefondat cu menținerea sentinței contestate.

5. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a reținut că cu privire la motivele invocate în apelul procurorului, ce vizează aplicarea pedepsei complimentare inculpatului - privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în cadrul MAI pe termen de 3 (trei) ani, se apreciază ca fiind nefondate din următoarele considerente:

La soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa stabilită inculpatului, se apreciază că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 64, 75 Cod penal și celor din articolul 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, astfel pedeapsa fiind aplicată în limitele prevăzute de lege.

Cauza a fost judecată în baza probelor administrate în faza urmăririi penale și, potrivit art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, inculpatul a beneficiat de reducerea cu o treime a limitei de pedeapsă prevăzută de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat.

În sentință se cuprind datele privind persoana inculpatului, gravitatea infracțiunii săvârșite și circumstanțele care influențează asupra pedepsei, fiind luate în considerație la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă.

Prima instanță corect nu a aplicat pedeapsa complimentară - privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în cadrul MAI, dat fiind că, potrivit sancțiunii art.326 alin.(2) Cod penal, nu se aplică pedeapsa complimentară.

Totodată, prima instanță corect a concluzionat despre inaplicabilitatea art.65 alin.(3) Cod penal, deoarece inculpatul a comisă fapta nu în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu.

Motivele invocate în apel, ce vizează soluționarea chestiunii cu privire la confiscarea specială a bunurilor utilizate la săvârșirea infracțiunii, au fost apreciate ca fiind nefondate. Prima instanță corect a respins solicitarea procurorului privind confiscarea din contul inculpatului a sumei de 600 euro în contul bugetului de stat, dat fiind că în cadrul procesului penal, banii în sumă de 600 euro nu au fost recunoscuți în calitate de corpuri delictive, totodată, potrivit recipisei din 07 septembrie 2017 (f.d.37 vol. II) se confirmă că martorul Guja Cristina a primit de la inculpatul Pîrău Teodor suma de 600 euro.

Motivele din apel ce vizează încasarea din contul inculpatului, a cheltuielilor de judecată, au fost apreciate ca fiind nefondate din următoarele considerente:

Cheltuielile de judecată solicitate de procuror reprezintă cheltuieli ce țin de instrumentarea cauzei penale, respectiv acestea urmează a fi trecute în contul statului, or, cheltuielile de judecată respective constituie cheltuieli efectuate în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției în comiterea infracțiunii și nu pot fi puse în seama inculpatului Pîrău Teodor.

În context, s-a remarcat că legea procesual - penală nu prevede achitarea de către inculpat a cheltuielilor judiciare cerute de apelant, astfel prevederile legale la care a făcut trimitere nu stabilesc asemenea cheltuieli ce pot fi încasate din contul inculpatului.

S-a remarcat, că în apel, procurorul nu indică din ce constituie cheltuielile judiciare solicitate.

În afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, examinând aspectele de fapt și de drept ale cauzei, conform cerințelor din art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța a apreciat că nu există temei de a interveni în sentință.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței, procurorul a contestat-o cu recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului ordinar, procurorul invocă faptul că pedeapsa stabilită inculpatului sub formă de amendă în mărime de 2 700 u.c. (54 000 lei), fără privarea de dreptul de a ocupa funcții publice, este neîntemeiată și contrară prevederilor legale.

Astfel, potrivit art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată necesită să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

La fel, acuzarea menționează că, inculpatul, la momentul comiterii infracțiunii, activa în funcție de agent operativ BPDS Fulger a MAI, respectiv este o persoană care deținea funcție publică.

În această ordine de idei, instanța de judecată urma să rețină faptul că, potrivit Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158-XVI din 04.07.2008, persoana publică este obligată să respecte Constituția, legislația în vigoare, precum și tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte; să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor; să fie loial autorității publice în care activează; să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine, în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu; să păstreze, în conformitate cu legea, secretul de stat, precum și confidențialitatea în legătură cu faptele, informațiile sau documentele de care ia cunoștință în exercițiul funcției publice, cu excepția informațiilor considerate de interes public; să respecte normele de conduită profesională prevăzute de lege.

Astfel, acuzarea menționează faptul că instanțele de judecată la individualizarea pedepsei în cazul din speță urma, în baza art.65 Cod penal, să aplice în privința lui Pîrău Teodor pedeapsa complementară obligatorie, or la momentul comiterii

infracțiunii inculpatul deținea funcția de agent operativ în cadrul BPDS al MAI, fiind astfel persoană publică, iar caracterul infracțiunii comise de către acesta în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu și anume cel de cupiditate, de a intra în posesia unei recompense ce nu i se cuvine pentru a determina alte persoane publice din cadrul DÎT CCA mun. Chișinău să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcțiilor sale, a adus atingere imaginii MAI.

Totodată acuzarea, notifică faptul că, în cazul infracțiunilor de corupție și conexe corupției, noțiunea „*gravitatea infracțiunii săvârșite*” la procesul individualizării pedepsei trebuie de înțeles în sensul că aceste infracțiuni, comparativ cu alte categorii de infracțiuni, prezintă un pericol însemnat și grav pentru societate, deoarece se manifestă în structurile autorităților statului, a puterii sau serviciilor publice, care discreditează și compromit activitatea acestora.

În cazurile săvârșirii infracțiunilor de trafic de influență, se cauzează daune intereselor publice, se afectează imaginea instituțiilor statale și a întregii societăți, respectiv se cauzează daune nemateriale, care indiferent că persoana vinovată a fost condamnată, nu pot fi considerate ca total reparate.

În această ordine de idei, acuzarea consideră că aplicarea pedepsei sub formă de amendă fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții, în cazul respectiv este una inechitabilă.

Totodată, s-a menționat faptul că, prin sentința contestată, instanța a respins ca neîntemeiată solicitarea acuzatorului de stat cu privire la dispunerea confiscării speciale în conformitate cu prevederile art.106 Cod penal, din motiv că potrivit recipisei din 07.09.2017 Pîrău Teodor a restituit suma de 600 euro denunțatorului Guja Cristina, motivând că solicitarea procurorului nu poate fi admisă și din motiv că suma de 600 euro nu a fost recunoscută în cadrul cauzei penale ca corp delict.

În conformitate cu prevederile art.106 Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2), iar în cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora.

Prin urmare, în cazul dat, stabilind faptul că, la momentul reținerii, condamnatul Pîrău Teodor nu mai deținea mijloacele bănești dobândite ilicit ca rezultat al comiterii infracțiunii de trafic de influență și deoarece denunțatorul Guja Cristina a dat banii lui Pîrău Teodor urmărind un avantaj criminal, instanța de judecată urma să dispună confiscarea de la Pîrău Teodor în folosul statului a banilor primiți de la Guja Cristina în sumă totală de 600 euro.

În contextul celor expuse, acuzarea consideră că sunt greșite concluziile instanței de fond și cele de apel, la capitolul individualizării pedepsei stabilite inculpatului, cât și refuzul de a aplica confiscarea specială conform art.106 Cod penal, aceste concluzii fiind în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale.

Pe cale de consecință, se apreciază că instanța de apel a comis o eroare de drept, prevăzută de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează cazurile când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, au fost aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale, temeiuri conform cărora decizia instanței de apel urmează a fi casată în latura pedepsei cu remiterea cauzei la rejudecare.

7. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, consideră că acesta urmează a fi admis, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată, din următoarele motive.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l admită, cu casarea parțială a hotărârii atacate și să dispună rejudecarea cauzei de către aceeași instanță în alt complet de judecată, dacă constată că eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, doar în cazurile stipulate în articolul dat.

Din conținutul recursului declarat, se conchide că recurentul invocă drept temei de casare pct.6), 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și când au fost aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Așadar, Colegiul penal lărgit reține ca fiind întemeiate argumentele invocate de către recurent cu referire la motivarea insuficientă și nejustificată, în partea ce ține de neaplicarea în privința inculpatului Pîrau Teodor a prevederilor art.65 Cod penal.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit menționează că inculpatul Pîrau Teodor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art.326 alin.(2) lit. b) Cod penal. Sancțiunea normei incriminate inculpatului, prevede drept pedeapsă *amendă în mărime de la 3 000 la 4 000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 5 000 la 10 000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.*

Colegiul penal reține că, deși la articolul incriminat inculpatului nu este prevăzută aplicarea pedepsei complementare în mod obligatoriu, totuși instanța de judecată, în procesul de individualizare a pedepsei, este în drept să aplice persoanei recunoscute vinovate și pedeapsa complementară, dacă va considera că scopul pedepsei va atins prin aplicarea și a unei pedepse complementare.

Dispozițiile art.65 Cod penal, prevăd că privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate constă în interzicerea de a ocupa o funcție

sau de a exercita o activitate de natura aceleia de care s-a folosit condamnatul la săvârșirea infracțiunii.

Astfel, în speța dată, Colegiul penal consideră necesar de reținut prevederile art.65 alin. (3) Cod penal, conform cărora poate fi aplicată pedeapsa complementară și în cazurile când nu este prevăzută în calitate de pedeapsă pentru infracțiunile din Partea specială a prezentului cod, dacă, ținând cont de caracterul infracțiunii săvârșite de cel vinovat în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în timpul exercitării unei anumite activități, instanța de judecată va considera imposibilă păstrarea de către acesta a dreptului de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

În acest sens, Colegiul penal conchide că lipsește o argumentare convingătoare, care să ducă la respingerea argumentelor invocate în recursul procurorului, și anume că instanțele de fond la stabilirea pedepsei nu au luat în considerație faptul că inculpatul la momentul comiterii infracțiunii activa în funcția de agent operativ BPDS Fulger al MAI, funcție care face parte din categoria funcțiilor publice.

Potrivit Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158-XVI din 04.07.2008, persoana publică este obligată să respecte Constituția, legislația în vigoare, precum și tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte; să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor; să fie loial autorității publice în care activează; să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine, în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu; să păstreze, în conformitate cu legea, secretul de stat, precum și confidențialitatea în legătură cu faptele, informațiile sau documentele de care ia cunoștință în exercițiul funcției publice, cu excepția informațiilor considerate de interes public; să respecte normele de conduită profesională prevăzute de lege.

În speța dată, Colegiul penal lărgit remarcă faptul că instanțele de fond nu au ținut cont de faptul că inculpatul, fiind o persoană publică, a comis o infracțiune în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu și anume că acesta a manifestat un scop de cupiditate, cel de a intra în posesia unei recompense ce nu i se cuvine, pentru a determina alte persoane publice din cadrul DÎT CCA mun. Chișinău să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcțiilor sale.

Totodată, Colegiul penal accentuează că instanțele de fond au ignorat caracterul infracțiunii comise de către inculpatul Pîrau Teodor, care a acționat în relațiile cu Guja Cristina, utilizând autoritatea funcției deținute – agent operativ BPDS Fulger al MAI.

Așadar, instanțele de judecată urmează să țină cont și de faptul că, în cazul comiterii infracțiunilor de corupție și conexe corupției, noțiunea de „*gravitatea infracțiunii săvârșite*” la individualizarea pedepsei trebuie de înțeles în sensul că aceste infracțiuni, comparativ cu alte categorii de infracțiuni, reprezintă un pericol mai însemnat și deosebit de grav pentru societate, deoarece se manifestă în structurile autorităților statului, a puterii sau serviciilor publice, care discreditează și compromit activitatea acestora, în cazul dat autoritatea organelor MAI.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit concluzionează că în circumstanțele reținute, se impune necesitatea expunerii convingătoare și justificate în privința aplicării față de inculpatul Pârău Teodor, a pedepsei complementare, și anume - privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumite activități, în baza art.65 Cod penal, urmând să se țină cont că, pentru a atinge scopul legii penale, pedeapsa trebuie fie într-o măsură suficientă pentru a asigura restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Într-o altă ordine de idei, se indică celălalt argument invocat de către recurent și anume că instanțele de fond incorect au respins solicitarea acuzatorului de stat privind dispunerea confiscării speciale ca fiind neîntemeiată și neconformă art.106 Cod penal, din motiv că potrivit recipisei din 07.09.2017 Pârău Teodor restituit suma de 600 euro denunțătorului Guja Cristina.

Asupra argumentului dat, Colegiul penal lărgit menționează că instanțele de fond nemotiva au respins solicitarea de a confisca de la inculpatul Pârău Teodor suma de 600 euro, reținând în acest sens existența recipisei prin care se constată că Guja Cristina a primit suma de 600 euro de la Pârău Teodor, însă a fost omis faptul că Pârău Teodor a pretins și a primit de la Guja Cristina suma de 1 200 euro pentru îndeplinirea serviciului promis.

Colegiul penal lărgit constată că instanțele de fond nu au apreciat în deplină măsură faptul că procurorul a solicitat la etapele anterioare de judecare a cauzei, confiscarea sumei de 600 Euro din contul inculpatului Pârău Teodor, în baza art.106 alin.(2) lit. a) Cod penal și au concluzionat că restituirea sumei de 600 euro lui Guja Cristina, este temei indubitabil pentru a respinge confiscarea specială, potrivit art.106 Cod penal, însă inculpatul trebuia să restituie suma întreagă primită, în valoare totală de 1200 euro.

În contextul celor expuse, Colegiul penal lărgit conchide că decizia instanței de apel urmează a fi casată parțial, în partea ce ține de neaplicarea prevederilor art.art.65, 106 Cod penal, cu dispunerea rejudecării cauzei, în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La noua rejudecare a cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apelul și recursul procurorului, în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere cuvenită, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, să elucideze toate erorile admise în motivarea soluției adoptate și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2018, în cauza penală privindu-l pe ***Pîrău Teodor xxxxx***, în latura penală (în partea nestabilirii pedepsei complementare) și în partea respingerii aplicării confiscării speciale în baza art.106 Cod penal, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

În rest, celelalte dispoziții ale deciziei contestate se mențin.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la 25 octombrie 2018.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Boico Victor